

„... Podkreślając dalej konieczność zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, Chruszczow stwierdził, iż nie należy zwlekać z opracowywaniem projektu takiego traktatu. W pracach nad przygotowaniem projektu powinny wziąć udział NRD i Republika Federalna. Utworzenie konfederacji obu państw niemieckich stworzyłoby realne możliwości zawarcia traktatu pokojowego. Na pytanie, czy nie można by przystąpić do rozwiązywania problemu zjednoczenia Niemiec poczynając od normalizacji stosunków w Berlinie, pierwszy sekretarz KPZR oświadczył, iż gdyby rząd federalny i magistrat zachodniego Berlina wykazały dobrą wolę znalezienia rozwiązania, które byłoby do przyjęcia dla NRF i dla NRD, to Związek Radziecki powitałby to z zadowoleniem...“ (a)

NRD PONAOWIA PROPOZYCJE ZJEDNOCZENIA NIEMIEC

„Świat i Polska“ 1958, nr 7, w notatce pt. „20 propozycji“ pisze:

„Organ KC SED ‚Neues Deutschland‘ opublikował zestawienie propozycji NRD w sprawie rozwiązania kwestii niemieckiej oraz odpowiedzi, jakie na te propozycje udzielił rząd boński. Z zestawienia wynika, że na przestrzeni lat 1950—1957 rząd NRD oraz Izba Ludowa NRD wystąpiły z 20 propozycjami, które bądź w ogóle przemilczane zostały ze strony oficjalnych czynników NRF, bądź też zostały potraktowane jako próby ‚dywersji‘ wobec linii politycznej Adenauera — tj. wobec polityki remilitaryzacji i współpracy Niemiec zachodnich z NATO“.

„Trybuna Ludu“ 1957, nr 354, w notatce pt. „Grotewohl: Sprawę zjednoczenia Niemiec powinni rozwiązać sami Niemcy“ pisze:

„Zagadnienie zjednoczenia Niemiec powinno być rozwiązane przez samych Niemców“ — oświadczył premier NRD O. Grotewohl w rozmowie z bońskim korespondentem ‚Daily Express‘. Podkreślając, że rząd NRD czyni wszelkie próby dla umożliwienia zjednoczenia, premier przypomniał oświadczenie rządu NRD z 11 grudnia 1957 r. skierowane do rządu NRF. Oświadczenie to zawierało propozycję zawarcia porozumienia w sprawie niedopuszczenia do magazynowania broni atomowej i wodorowej na terytorium Niemiec, obustronnej rezygnacji z produkcji, zakupu lub uzyskiwania inną drogą rakiet i broni atomowej. Usunięcia z NRF znajdującej się tutaj już broni masowej zagłady. Jeśli oba państwa niemieckie — oświadczył premier Grotewohl — wyrażą gotowość zawarcia takiego porozumienia, jesteśmy przekonani, że tym samym zostanie dokonany poważny krok naprzód na drodze do utworzenia w Niemczech strefy wolnej od broni atomowej. Byłby to pierwszy krok do wyjścia z impasu“.

„Trybuna Ludu“ 1958, nr 48, relacjonuje wywiad, udzielony przez wicepremiera W. Ulbrichta dla ‚Süddeutsche Zeitung‘. Na pytanie dziennikarza, dotyczące zadań przyszłych organów projektowanej konfederacji państw niemieckich, Ulbricht odpowiedział:

„... Nie proponujemy, by w wypadku utworzenia konfederacji nasz ustrój ludowo-demokratyczny i socjalistyczne zdobycze mas pracujących NRD zostały rozszerzone także na Niemcy zachodnie. O tym, które z tych zdobyczy mogą w ostatecznym rachunku zostać wcielone w życie w Niemczech zachodnich, zadecydują sami robotnicy i ich związki zawodowe oraz szerokie warstwy mas pracujących...“.

W odpowiedzi na pytanie, dotyczące terminu przeprowadzenia wyborów w obu częściach Niemiec, pierwszy sekretarz KC SED oświadczył, że będą się one mogły odbyć wtedy, kiedy w Niemczech zachodnich stworzone zostaną warunki dla prawdziwie wolnych, demokratycznych wyborów. W końcu Walter Ulbricht wypowiedział się przeciwko kontrolowaniu przez zagranicę przebiegu wyborów podkreślając, że godziłoby to w dumę narodową Niemców“ (a)